

Bouwproject aan kanaalkom van start

Het Belang van Limburg*,
Do. 25 Feb. 2016, Pagina 1

HASSELT Gisteren is aan de Hasseltse kanaalkom de eerste spade in de grond gestoken voor het 'Quartier Bleu': het grote bouwproject aan de Blauwe Boulevard met honderden appartementen, winkels en een ondergrondse parking. Het project kost 200 miljoen euro. (lc/dj)

Eerste schop in de grond

Het Belang van Limburg*,
Do. 25 Feb. 2016, Pagina 6

Hasselt - 200 miljoen, zoveel ongeveer kost het project van Chateau Real Estate (Onclin) en Matexi aan de Blauwe Boulevard. Voor zo'n bedrag mag de eerste schop in de grond dan ook met veel toeters en bellen worden aangekondigd.

In een grote tent aan de kanaalkom mocht gisteren iedereen die van ver of van dichtbij betrokken is bij Quartier Bleu - zo heet het bouwproject - gisteren het glas heffen op de eerste graafwerken. De komende negen maanden wordt 400.000 kubieke meter grond uitgegraven, goed voor 200 vrachtwagens per dag. Normaal zouden die over de weg rijden, maar die vrachtwagens kieperen de grond meteen in schepen. "We houden zo in het totaal 27.000 vrachtwagens van de weg af", zegt Tom Van Becelaere van Matexi. Het project omvat een ondergrondse parking van 2.500 plaatsen die in handen is van de stad *Hasselt*. Daar boven op komen dan 382 appartementen verdeeld over acht blokken. "In verschillende grootte, van penthouses tot studio's en ook in verschillende prijsklassen", zegt Philippe Onclin. "Die residenties zullen ook sterk van elkaar verschillen in stijl." Aan de kant van de Armand Hertzstraat zijn ook 19 woningen gepland.

De commerciële ruimte is goed voor 21.000 m², waarvan maximaal 9.000 m² ingevuld mag worden met kledingwinkels.

De stad *Hasselt* investeert 12,3 miljoen in de site, Infrac 4 miljoen en Aquafin 0,8 miljoen.

Door Quartier Bleu lopen twee promenades: eentje aan het water langs terrasjes en een ander op een hoger niveau langs de winkels. Aan het water komt trouwens alleen horeca, de winkels liggen boven, een monumentale trap verbindt de twee niveaus. Tussen de gebouwen door zijn er ook pleintjes en steegjes die deze buurt moeten aansluiten op de Heilig Hartwijk.

Zodra alles af is, zouden hier 300 à 400 mensen aan de slag moeten, de bouw zelf is goed voor 275 tijdelijke jobs. (lc/dj)

“Spektakelarchitectuur is passé”

Het Belang van Limburg*,
Do. 25 Feb. 2016, Pagina 6

Hasselt - De Milanese architect Antonio Citterio ontwerpt niet alleen bestek (Iittala), lampen (Flos), keukens (Arclinea), tafels en krukken (Kartell) en meubels (B&B Italia), maar ook hotels (Bulgari) en flatgebouwen overal ter wereld. Hij is samen met Alfredo De Gregorio de ontwerper van Quartier Bleu, het grootse project aan de Blauwe Boulevard met winkels, appartementen en een ondergrondse parking.

In de Italiaanse zakenkranten staan telkens twee namen boven aan de lijsten met architecten die de meeste omzet draaien in Italië. Renzo Piano (bekend van onder meer de Shard in Londen en het Centre Pompidou in Parijs) en Antonio Citterio. Het ene jaar staat Piano van boven, het andere jaar Citterio.

Toch is Citterio bij ons vooral bekend als productontwerper. Loop een designwinkel binnen en je kan een heel huis inrichten met wat hij allemaal ooit heeft getekend, tot kranen toe. "Ach, ik ben een zanger die acteur is geworden", zegt Citterio. "Ontwerpen doe ik al sinds de jaren '70. Intussen ben ik van de 80 architecten die voor me werken, nog de enige productontwerper, de enige zanger. (lacht) Als ik producten ontwerp, zijn dat altijd dingen die ik zelf wil gebruiken én die ik me ook kan permitteren."

"Maar momenteel zijn we toch vooral bezig met gebouwen: zes hotels, vier wolkenkrabbers en twee kantoorcomplexen." Helpt die naambekendheid van designproducten in de architectuur? "Ach, misschien dat een

Chinese dame die een handtas van Hermès koopt, zich herinnert dat ik ook nog voor hen heb gewerkt als ze een hotel kiest. Ik hou me helemaal niet bezig met marketing, maar ik beseft ook wel dat ik zelf ook een merk ben.” Hij wijst op een pin in zijn jas. “Die heeft een Italiaanse minister me onlangs opgespeld, ik hoor nu tot de club van Italiaanse merken, net als Armani. Vroeger was Citterio alleen de gelijknamige salami.”

Ondanks zijn indrukwekkende cv is de 66-jarige Italiaan de bescheidenheid zelve. Ook bij de voorstelling van het project dat sinds gisteren Quartier Bleu heet, eiste hij minder tijd en aandacht op dan de batterij van andere betrokkenen.

Filosofie

Citterio is via collega Alfredo De *Gregorio* in het project gestapt. “Ik ben al 20 jaar bezig met de kanaalkom”, zegt De *Gregorio*. “Een van de vorige projectontwikkelaars wilde per se een grote naam. Ik ben via de studio van wijlen Aldo Rossi mijn project bij Antonio (Citterio, nvdr) gaan voorstellen en hij was meteen geïnteresseerd.”

“We hebben dezelfde filosofie”, zegt Citterio. “Ik hou niet van spektakelarchitectuur, dat is eigenlijk ook al passé. Mijn ontwerpen moeten niet verbazen, ze moeten wel lang meegaan. Ook in mijn productontwerpen heb ik nooit voor opvallende zaken gekozen. Ik hou wel van details. De duivel zit in de details, zeggen ze in het Italiaans.”

Londen

Citterio heeft ook niet gewoon zijn naam uitgeleend. Hij tekent nog zelf en komt een keer per maand naar Hasselt. “Hij laat zich met alle details in, ook met de manier waarop twee natuurstenen boven elkaar worden geplaatst”, legt De *Gregorio* uit. Citterio haalt er als voorbeeld het Bulgarihotel in Londen bij. Een discreet gebouw waarbij de finesse ook in de details zit. Hij wijst de manier aan waarop ze daar stenen, raamkozijnen en luifel in elkaar hebben doen passen.

Ook de manier waarop mensen zijn ontwerpen gebruiken, interesseert Citterio heel erg. “We willen leven in deze buurt brengen, daar hebben we bij het ontwerp voortdurend rekening mee gehouden”, zegt Citterio. “Hoe leven de mensen? Hoe bewegen ze? Wat is de verbinding met de rest van de stad? Met de gebouwen onderling? Zo zul je vanuit de ondergrondse parking niet rechtstreeks de lift naar je appartement kunnen nemen. Je zal over straten en pleinen wandelen, langs restaurantjes en barretjes, langs mensen van alle leeftijden, want we willen geen doodse buurt. Dit wordt een heel ander project dan aan de overkant van het kanaal, daar heb je gebouwen die gericht zijn op wonen. Hier bouwen we aan een stedelijk weefsel en dat is net wat me boeit.”

Liliana CASAGRANDE ■